

Stein og Bein

Sterk bevisføring mot utviklingslæren

av Carl Wieland

Første utgivelse: mars 1994

Andre utgivelse: september 2001

Tredje utgivelse: 2006

Copyright *Creation Ministries International* 1994, 2001, 2006. All rights reserved.

Ingen del av denne boka kan brukes eller reproduseres på noen måte uten skriftlig tillatelse av utgiveren, med unntak av korte sitat i artikler eller bokanmeldelser.

Lay out omslag: Steve Cardno

Lay out norsk utgave: Jørgen Høgetveit

(Eng)ISBN: 0-949906-19-0

(Norsk)ISBN: 82-92623-00-0

Besøk vår webside: www.creationontheweb.com

Oversatt av Tom Gallatin

Trykt av AKF/Krossen Media med skriftlig tillatelse fra utgiver. Pb. 196 4734 Evje, Norway

Dr. Carl Wieland, M.B., B.S., er leder for Creation Ministries International i Brisbane, Australia, en tverrkirkelig evangelisk organisasjon. Dr. Wieland har forelest og forfattet mye omkring bevisføring for skapelsesberetningen slik den fremstår i bibelen. I 1978 startet han det internasjonale tidsskriftet *Creation* (den gang *Ex Nihilo*), som nå har abonnenter i over 120 land.

Takk til følgende vitenskapsmenn for kontrollesing av teksten. I alfabetisk rekkefølge:

Dr Don Batten (biologi)

Dr Len Morris (fysiologi)

Dr Jonathan Sarfati (fysikalsk kjemi)

Dr Andrew Snelling (geologi)

Dr Tas Walker (geologi, ingeniør)

Er ikke utviklingslæren vitenskap, og skapelseslæren bare en tro?

Hvis denne alminnelige oppfatningen var sann, hvorfor ville da så mange høyt kvalifiserte vitenskapsfolk i dag akseptere en direkte og forholdsvis ung skapelse av en fullt funksjonerende verden (slik som det står i 1. mosebok, den første boka i de hellige jødiske/kristne skrifter)? Og hvorfor ville de fornekte evolusjonslæren (ideen om en treg selvforvandling av alle ting fra ytterst enkle begynnelser) og dens parhest, uendelig lange tider?

Den moderne *kreasjonist* bevegelse er en hurtigvoksende minoritet. I USA alene, er det gjort et forsiktig overslag på at over 10.000 profesjonelle vitenskapsfolk (det store flertallet ikke offisielt tilknyttet kreasjonist organisasjoner) som tror på bibelsk kreasjonisme. Korea Association of Creation Research har et medlemstall på hundrevis av vitenskapsfolk med minst en master- eller doktorgrad i et område av vitenskapen. Dette inkluderer dusinvis med universitetsprofessorater.

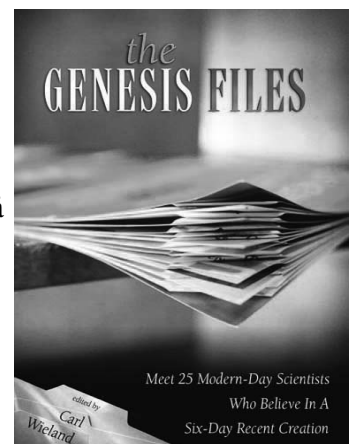
Nesten alle grener av moderne vitenskap ble grunnlagt, eller på avgjørende måte fremmet av vitenskapsfolk som trodde på bibelens beretning av skapelsen og den verdensomspennende syndefloden i Noas tid.

Men vitenskap da...?

Vitenskap er et vidunderlig verktøy. Allikevel den type vitenskap som har gjort så mange imponerende framskritt for vår moderne livsvilkår er nokså forskjellig fra den vitenskapen som forsøker å forske på fortiden. Vitenskapen som sendte en mann til månen handler om de fysiske lovene som vår verden fungerer etter *i nåtiden*. Den er avhengig av å kunne observere og måle når noe skjer, og å kunne kontrollere disse observasjoner når som helst ved å gjenta eksperimentet. Nødvendigvis er den slags vitenskap som prøver å vise hva som skjedde i fortida av en annen art. Det er fordi disse ting ikke kan gjentas eksperimentelt.

Tenk over hva slags arbeid en detektiv bedriver. Han samler nøye bevismateriell, men må så *tolke* det for å prøve å sette alt sammen i

en historie. De samme "fakta" kan passe gjerne inn i mange forskjellige historier. Mye avhenger av hva detektiven tror i utgangspunktet, hans forutinntatthet, og underliggende antagelser. For eksempel, selv om det var sant at øgler forandret seg til fugler for millioner av år siden, som evolusjonister mener, kunne den "vitenskapelig metode" de fleste av oss var opplært i på skolen aldri blitt anvendt for å teste denne ideen, fordi ingen så det da det skjedde. Om du skulle *klare* i dag å gjøre en øgle om til en fugl, selv det ville ikke bevise at det skjedde for millioner av år siden.

Boka "Genesis Files" har detaljerte og informative intervjuer med 22 moderne vitenskapsfolk som alle tror på en ung jord og seksdagers skapelse.

På samme måte kan du ikke forlange av Gud at han skulle gjenta den mirakuløse skapelse av mange slags øgler og fugler, alle programmert til å reproducere etter sitt slag, bare så du kunne observere det.

Begge er ideer som er basert på *tro*; begge trossystem (evolusjons- eller kreasjonslære) har argumenter og bevismateriell å by på som støtter deres tro. Begge systemer har de samme facts og de samme observasjoner tilgjengelig. Kreasjonister hevder at deres er et fornuftig og logisk trossystem, støttet opp av tyngden av bevismateriell som vi kan iaktta i nåtiden.

Kreasjonister har ikke alle svarene

Det finnes uløste problemer og ubesvarte spørsmål til dem som holder seg til den kreasjonistiske modell, men det samme gjelder for evolusjonister. Milliarder av skattedollar i USA blir brukt hvert år i forsøk på å løse evolusjonens gåter; ved sammenligning blir smuler brukt på kreasjonistisk forskning.

Allikevel, noen av de tilsynelatende vanskelige problemer har blitt løst gjennom forskning gjort av kreasjonister de siste få årene. (Under denne prosessen har noen av de argumentene, tidligere brukt av kreasjonister, blitt revidert eller forkastet. Dette er normalt i vitenskapelig arbeid.)

Når vi bruker betegnelsen “utviklingslære” definerer vi den som den ikke bevislig (d.v.s. religiøs) tro på at alle ting skapte seg selv ved sine egne naturlige egenskaper, uten hjelp av overnaturlige krefter. Kaos har blitt til kosmos, helt av seg selv; partikler har blitt til planeter, palmetrær, pelikaner og mennesker, kun ved hjelp av de iboende egenskaper av materie og energi. Teorier om hvordan dette kan ha skjedd (d.v.s. mekanismer for evolusjon) kan komme og gå, men den underliggende tro på at det virkelig har skjedd på en aller annen måte er en urokkelig dogme for mange i dag.

Noen prøver å koble en “gud” inn i en slik prosess, men i det store og hele avviser evolusjonister meget sterkt alle hint om noe styring fra et intelligent vesen. Til og med mange akademiske vitenskapsfolk som er “teistisk evolusjonister” (de som tror både på utviklingslære og en gud) insisterer på at prosessen var utelukkende naturlig. Denne evolusjonære “skapelsesprosess” fant sted formodentlig i løpet av en tidsperiode på over milliarder av år, der utallige “skapninger” slet, led vondt og døde, mens de sterkeste på en brutal måte slettet ut de som var svakere.

Hvorfor bry seg?

1. Utviklingslære rettferdiggjør ateisme

Alle som hevder at det ikke finnes noen Gud stoler på utviklingslæren for å forklare hvordan den fantastiske naturen oppstod uten noen arkitekt som står bak det hele. Det er et nødvendig fundament for mange religiøse verdenssyn og livssyn så som ateisme, agnostisisme og sekulær humanisme - som har som sitt motto: “Om ingen har skapt oss,

ingen eier oss, så finnes det ingen andre enn oss til å lage regler.” Det finnes ingen logisk grunn til å være bunden av Bibelske bud slik som “du skal ikke stjele”, hvis andre deler av det gamle testamentet blir bortforklart som “kulturelle myter”.

2. Motsetning til kristen tro

Et tema som går som en rød tråd igjennom hele Bibelen (boka som kristne hevder er en pålitelig åpenbaring fra Skaperen selv) er at den Gud som åpenbarer seg igjennom sitt Ord skapte en *god* verden (ingen død, kamp, vold, brutalitet, eller blodsutgytelse). Gud la hele dette universet under forgjengelighet (1.mosebok 3; romerbrevet 8), som en konsekvens av at det første mennesket, Adam, gjorde opprør mot sin Skaper.

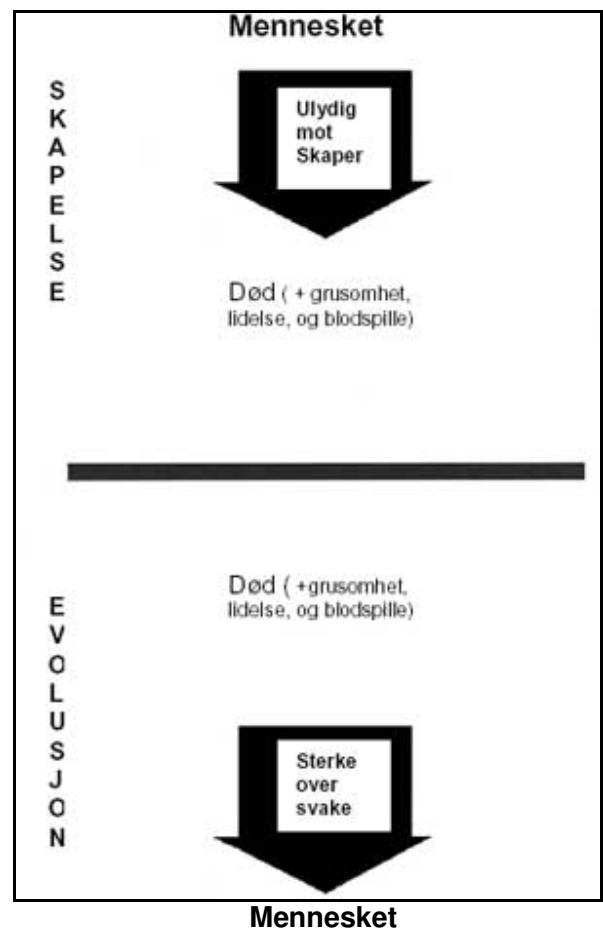
Men død og lidelse er kun midlertidig fordi denne verden skal gjenopprettes (apostlenes gjerninger 3:21) – ikke tilbake til milliarder av år med død og fordervelse, men til en tilstand uten synd og død som det var i begynnelsen.

Jesus Kristus, Skaperen gjort til kjød (den “siste Adam”), utøste Sitt uskyldige blod for å gjenkjøpe/gjenopprette ikke bare syndere som tror, men til syvende sist hele skaperverket.

Hvis det evolusjonære budskap var sant var da hele poenget med evangeliet (“gode nyheter”) gått tapt. Adams forfedre ville ha holdt på å klore og klubbe hverandre i hjel i en blodig verden. Det ville da bety at tanken om Adams virkelige syndefall i tid og rom med Guds påfølgende forbannelse over skaperverket bare var en myte.

Sannheten om evangeliet om Jesus Kristus (at mennesker kan gjenopprettes til evig felleskap med sin Skaper) er helt og fullt avhengig av sannheten om de “dårlige nyheter”, av hvordan vår stamfar Adam gjorde opprør og brøt den opprinnelige harmonien mellom Gud og mennesker. (1. Korinterbrev 15:21-22 kobler ubønnhørlig evangeliet til Adams dødbringende fall: “For siden døden kom ved et menneske, kom også oppstandelsen fra de døde ved et menneske. For slik som vi alle dør i Adam, slik skal alle bli gjort levende i Kristus.”)

Tvil på 1. mosebok har ført til at svært mange mennesker har tvilt på resten av bibelen.(1)

Men hvordan kan vi vite at 1. mosebok virkelig mente å fortelle oss at alt ble laget på seks vanlige dager med én jordomdreining hver – kan det ikke være en annen mening?

Om vi ønsker å være helt ærlige så er det ikke lenger mulig å antyde at kanskje 1. Mosebok var ment å være noe annet enn virkelig, sann historie. En av verdens fremste lærde i hebraisk (2) sier det slik at av alle professorer i hebraisk han vet om ved de beste universitetene i verden er det enstemmighet om at 1. Mosebok 1-11 ble skrevet for å fortelle oss om en virkelig og ung skapelse av alle ting på seks vanlige dager, og en globalomspennende katastrofal vannflom.

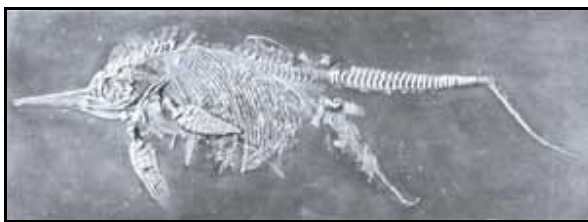
Det betyr ikke nødvendigvis at disse professorene *tror* på det, bare at språket i 1. Mosebok forteller oss at forfatteren kunne ikke hatt noen annen intensjon. Det betyr akkurat det som står der, som enhver tiåring har skjønt. Noen andre deler av Bibelen er veldig tydelig skrevet som allegori, eller som poesi, eller som lignelser, men ikke 1. mosebok.

La oss ta bladet fra munnen – andre ideer om meningen av 1. Mosebok (d.v.s “gapteorien,” “lange dager” etc.) kom ikke fra Bibelen, men fra forsøk på å tilpasse Bibelen med *andre trosretninger* (slik som troen på lange geologiske tidsalder).

Vent litt da. . .

Hvis det ikke fantes død før Adam hva med alle disse vanndeponerte lag med stein rundt om i hele verden som bærer milliarder av levninger av døde ting? Ofte så viser disse tegn etter voldelige handlinger, kreft, etc.

Er det da ikke hva du ville forvente å finne hvis Bibelen hadde rett om at hele verden ble lagt øde med vann – altså ved syndefloden? Syndefloden var i Noas levetid, og dermed *etter* Adam.

En mor ichthyosaur (en utdødd vann øgle) blitt til fossil idet den føder. Slike godt bevarte trekk kunne ikke blitt til ved at mor og barn ligger på sjøbunnen igjennom lange tider med langsomme prosesser.

Foto: Staatlchs Museum für Naturkunde, Stuttgart

Fossilene viser virkelig tegn på rask tildekking, og ikke langsomme og gradvise prosesser som de fleste mennesker tror. For eksempel så finnes det utallige millioner av godt bevarte fossile fisk, og ofte er til og med skjell og finner etc. bevarte. Under vanlige forhold ville en død fisk raskt bli revet opp, spist og oppløst av naturens egne renovasjonsarbeidere. Om ikke fisken ble raskt begravd, og sedimentene (d.v.s. gjørme, sand) herdet forholdsvis raskt, ville ikke slike detaljer kunne bli bevart.

Men ble ikke kull dannet langsomt over millioner av år i sumpområder?

Den overveldende mengden av bevismateriell peker mot en rask dannelse av kull. Enorme skogområder ble feid av sted og lagt ned igjen, med påfølgende tildekning. I Yallourn i Victoria (Australia) finnes det svære lag med brunkull som inneholder store antall trestammer av en type nåletre som ikke vokser i sumper.

Tykke, sorterte lag av opp til 50 % ren pollen over enorme områder viser ugjendrivelig at disse lagene av brunkull ble ført sammen av vann. Dessuten er det mange kullag på den sørlige halvkule som ikke viser tegn på noe som helst som kan representere den fossile "jorda" som skogene antas å ha grodd i.(3)

Forskere ved Argonne National Laboratory (USA) har vist at svartkull av høy kvalitet blir dannet etter følgende oppskrift. Ta lignin (hovedkomponent i tre), bland det med syreaktivert leire og vann, og varme det opp i et forseglet luftfri kvarts rør til 150 grader celsius uten ekstra trykk. Geologisk sett så er ikke dette så veldig varmt i det hele tatt; det er faktisk talt ingenting unaturlig med noen av ingrediensene. Prosessen trenger heller ikke ta millioner av år, bare 4-36 uker!(4)

Døde maneter smelter bokstavelig vekk i løpet av dager. Sandsteinslaget i nærheten av Ediacara i søraustralia der millioner av slike mykvev fossiler finnes rekker i tusener av kvadratkilometer. Hele laget måtte legges på en dag eller to med vannboren sand som begravde disse skapninger og som herdet raskt.

Oven: Om lagene som slike fossile trestammer stikker opp igjennom tok lange tidsaldre for å dannes oppe på hverandre, hvorfor har da ikke toppene råtnet vekk? Denne slags (flerlags) fossiler er alminnelige i forbindelse med kull lag.

Denne fisken ble begravd så raskt at den klarte ikke engang å bli ferdig med middagen sin.

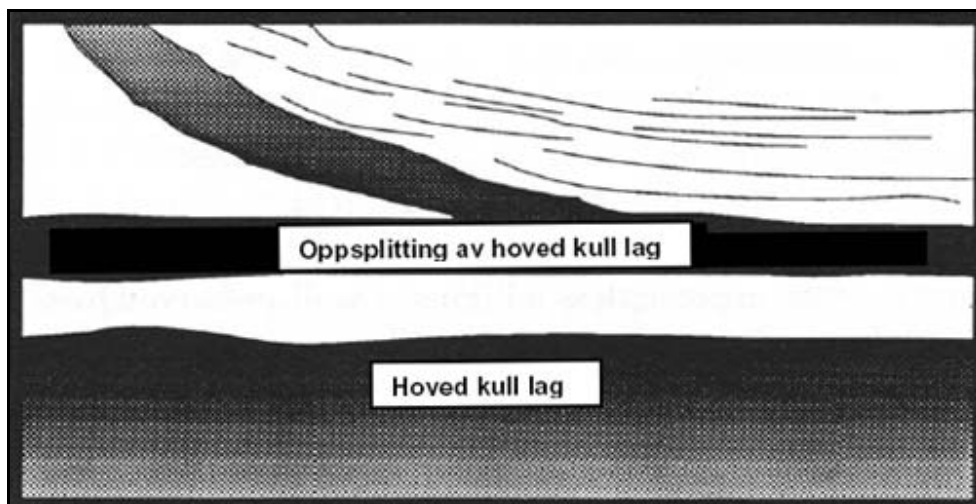
Man kjenner til kull lag som spriker fra hverandre (se diagrammet); andre kommer sammen i en “Z” formasjon. I hans 1907 rapport, beskriver den berømte australsk geologen Sir Edgeworth David oppreiste forkullede trestammer mellom svartkull lag ved Newcastle (Australia). (Se bildet.) De nedre endene var begravd i et kull lag og så fortsatte rett opp igjennom et mellomlag og havnet i kull laget ovenfor!

Bare tenk hvordan man skulle forklare det ved saktevirkende vekstprosesser i to atskilte sumpområder, med lange tidsaldre imellom. Det er tydelig at “sakte og gradvis” forutinntatthet har forhindret den åpenbare forklaring for hvordan verdens kull ble laget. Kull har blitt formet av raskt sedimentering over opprevet skog ved en massiv flomkatastrofe.(5)

Vann i bevegelse, særlig når det er mye av det, kan fort utføre enormt mye geologisk arbeid som folk flest tror må ha skjedd over millioner av år. Vi har plassert et foto her som viser omtrent åtte meter med sedimentær stein bygd opp lagvis i løpet av en ettermiddag! Dette var i forbindelse med vulkanutbruddet på Mt. St. Hellens i staten Washington i USA i 1980. Når vulkanen eksploderte (og påfølgende utbrudd) ble det skapt jordskred, gjørmeskred, og andre sedimentære fenomener – mer enn 180 m. med lagvis sedimentære stein har blitt bygd opp etter den opprinnelige utblåsningen.(6)

I den samme staten finnes det kanalformete landskapet (Channeled Scablands) som de fleste eksperter nå erkjenner ble gravd ut av massiv flom etter et “demningsbrist” under istida. Mange eksperter tror at Grand Coulee, (se bilde) en skar 80 km. lang, 1,5-10 km. bred, og 275 m. dyp, ble gravd ut av solid granitt av en eller flere flomkatastrofer fra det samme system av innlandssjøer.

Noen geologer (også av dem som fremdeles tror på millioner av år) nå forteller at Grand Canyon ble formet under en slik katastrofe, og var ikke resultatet av at Coloradoelven sakte men sikkert gravde det hele ut.

Oppsplitting av kull lag (tegnet etter et foto, fig. 8, i Cross, A.T., The Geology of the Pittsburgh Coal, på sidene 32-111 i Second Conference on the Origin and Constitution of Coal, Crystal Cliffs, Nova Scotia, 1952).

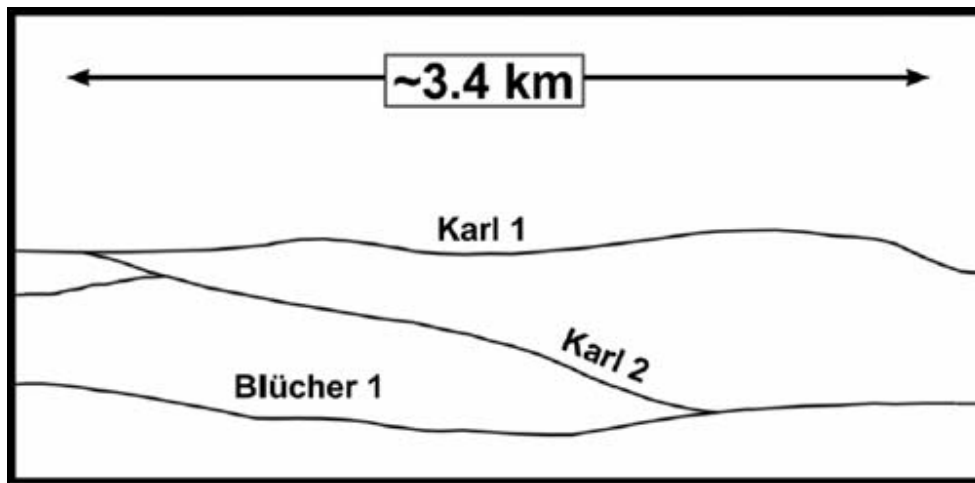

Diagram av Z-formet kull lag knyttetpunkter i Tyskland (Raum Overhausen-Duisburg) etter Bachmann 1966 (supplert av Dr Joachim Scheven). Hvordan i all verden kunne disse lagen representere sumper atskilt av millioner av år?

Denne et år lange fjelltoppdekkende syndefloden knytter man til globale opprivninger i jordens skorpe, slik at vann (og uunngåelig noe magma) brøt fram i månedsvis (“alle kildene i det store dypet ble brutt opp” 1. Mosebok 7,11). En slik overalt omspennende katastrofe ville forårsake ubegripelig mye geologisk “hærverk.”

Viser fossilene oss noe som støtter utviklingslæren?

Darwin presiserte at hvis hans teori var riktig, skulle det da finnes en stor mengde av mellomledd blant fossilene. For eksempel, hvis frambenet til en øgle hadde forvandlet seg til en vinge på en fugl, skulle vi ikke da finne en serie med fossiler som viser disse stadiene – del-ben, del-vinge; eller del-skjell, del-fjær – den ene gradvis på vei over til den andre?

Darwin sa at mangelen på slike mellomledd var den “klarest og alvorligst innvending” til hans teori. Hundreogtyve år etter sa Dr David Raup, direktør for en av de største museer i Amerika, at situasjonen med de manglende mellomledd “har ikke forandret seg mye” og at “vi har enda færre eksempler av evolusjonær overganger enn vi hadde i Darwins tid.”(7)

Den avdøde Dr Colin Patterson var senior

Grand Coulee Gorge

lag på lag ved Mt. St. Helens

paleontolog ved British Museum (natur historie) – en evolusjonist og fossilekspert. Han skrev en betydningsfull bok om utviklingslære – men når han ble spurt hvorfor han ikke viste noen bilder av overgangsformer mellom arter i sin bok, skrev han følgende:

“Jeg er fullstendig enig med deres bemerkninger om at det mangler direkte illustrasjoner av overgangsformer i boka. Hvis jeg visste om noen, fossil eller levende, ville jeg visstnok inkludert dem. Du antyder at en tegner kunne brukes til å visualisere slike overgangsformer, men hvor ville han få informasjonen fra? Jeg kunne i ærlighetens navn ikke fremskaffe det, og hvis jeg skulle overlate det til kunstnerisk frihet, var ikke det misvisende overfor leseren?”

“Jeg skrev teksten til boka for fire år siden (i boka snakker han om at han tror på enkelte overgangsformer – forfatter). Hvis jeg skulle skrevet det nå, tror jeg at boka hadde blitt mye annerledes. Gradvise overgangsformer er et begrep som jeg tror på, ikke alene på bakgrunn av Darwins autoritet, men at min forståelse av genetikk krever det. Allikevel (berømt fossilekspert Stephen J.) Gould og folk fra den American Museum kan vi vanskelig argumentere mot når de hevder at det ikke finnes noen overgangsformer blant fossilene. Som paleontolog er jeg opptatt med de filosofiske problemer knyttet til identifiseringen av urformene blant fossilene. Du sier at jeg kunne i minste fall 'vise et foto av fossilet som organismen stammer fra.' Jeg skal være åpen med deg – det finnes ikke et eneste slikt fossil som man kan lage et vanntett argument for.”(8)

Så hvor er vi nå da? Evolusjonstroen forutsetter millioner av mellomformer. Noen evolusjonister hevder at det finnes noen – kanskje en håndfull – slike fossiler av mellomformer. Andre ledende eksperter har benektet noen eller alle disse.

Det som ikke er så godt kjent er at den interessante skapning *Archaeopteryx*, ofte brukt som et eksempel på mellomform mellom øgler og fugler (fordi den har trekk fra begge

grupper) viser ingen av de avgjørende overgangskonstruksjonene som ville vitne overbevisende for overgangsstatus. Fjærene er fullt utviklet, og vingene er ordentlige vinger. Den har bakovervendt klo og krumme føtter karakteristisk for sittefugl. Det er definitivt ikke en løpende fjærkledd dinosaur, som noen har fremstilt den.(9)

Noen nålevende skapninger (som nebbdyret) er også en mosaikk av trekk normalt funnet i forskjellige grupper i dyreriket. Denne rare skapningen (som har pels som et pattedyr, nebb som ei and, hale som en bever, giftkjertler som en slange, legger egg som en øgle, men dier sitt avkom) er et godt eksempel på slike mosaikker. Den er allikevel ikke noen halvveis opplegg mellom noen to av disse opplistede dyr.

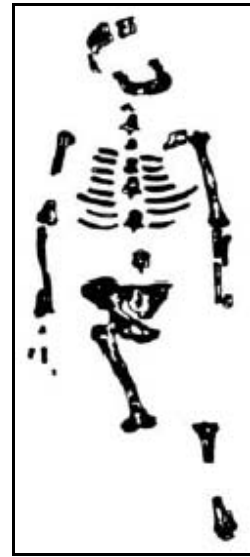
Denne generelle mangel på overgangsformer også gjelder for såkalt “menneske evolusjon”.

Dette virker kanskje overraskende siden så mange apemennesker har blitt vist frem med stor ståhei. Det er vanskelig å holde styr på alle de varierte og skiftende påstand, men i det siste århundre har vi sett hver eneste kandidat til menneskets stamfar kassert i stillhet, men bare etter at en ny kandidat har blitt funnet for å erstatte den forrige.

I dag er det mye ståk om australopithesiner/ habiliner – en bred gruppe som det berømte *Lucy* fossilet hører til. Dr Charles Oxnard er en av et voksende antall utviklingsanatomister som, etter samvittighetsfullt å ha undersøkt store mengder av målinger ved å databehandle multivariable analyser, *ikke* tror at disse skapninger er menneskets forfedre. (Denne undersøkelsesmetoden er objektiv og ikke avhengig av forutinntatte meninger om vår opprinnelse.)

Dr. Oxnard sier at selv om at disse i første omgang ble tatt til å være menneskelignende, eller i det minste et mellomledd mellom aper og mennesker, er virkeligheten at de “skiller seg mer fra både mennesker og afrikanske aper enn begge disse grupper fra hverandre.

Australopithesiner er unike.” Oxnard peker på at et voksende antall av forskerne utenfor miljøet til de som har funnet slike fossiler mener at statusen for disse er utenfor menneskets stamtavle. “CAT scanning” foretatt nylig av benlabyrinten som inneholder balanseorganen har kategorisk vist at disse ikke hadde til vane å gå oppreiste, som mange ennå hardnakket hevder. Dette er i tråd med den relativt nye oppdagelse at Lucys håndledd hadde en låsemekanisme som gjorde at hun kunne gå med knoklene som sjimpanser og gorillaer.

Skjellettet av den berømte “Lucy” – anerkjent som en “ualminnelig komplett” “hominid” skjellett. Hennes krav til å være menneskets aner har anatomieksperter avvist.

Så hva da med den såkalte *homo erectus*? Veldefinerte *homo erectus* skjellettyper var mest sannsynlig ekte mennesker(10) som levde etter syndefloden. Deres benstruktur gir uttrykk for raseforskjeller. For eksempel er det mulig med enorme forskjeller i ben mellom forskjellige hundetyper, som med Chihuahua og Gran Danois. Slike forskjeller kan bli selektert for i løpet av få slektsledd. Et slikt “utvelgelsestrykk” fra det raskskiftende miljøet som oppsto etter syndefloden, og det oppbrudd av befolkningen inni små isolerte grupper etter Babels forvirring ga utmerkete forhold for fremheving av de forskjellige genetiske trekk. Slike trekk som har med skjellettet å gjøre kan også ha utviklet seg fort i slike isolerte grupper.

Sammenlignet med den store variasjonen i andre trekk i menneskeslekten er de forskjeller i skjellett mellom *erectus* og andre menneskeskjeletter ikke så ekstreme. Interessant nok er det at neandertal typer (som har gjennomsnittlig større hjernekapasitet enn dagens mennesker) vet vi nå levde samtidig som “moderne” typer.

Verktøy funnet på en indonesisk øy i forbindelse med stegodon (en utdød elefant) levninger, har fått evolusjonist Dr. Alan Thorne til å antyde at disse såkalte “stamfedre” hadde sjøfarendes ferdigheter og teknologi. Så langt tilbake som i 1993 sa han, “De er ikke ‘*homo erectus*’, de er ‘mennesker’.”(11)

Hvis man bruker evolusjonistenes egne tidstabeller og kriterier for klassifisering, og plotter inn alle “homonide” fossiloppdagelser på en tabell, vil man fort finne ut at ideen om noen evolusjonær rekkefølge er fullstendig slaktet.(12)

Kan vi i dag se at evolusjon er en virksom prosess?

Rett hår eller kruset hår? Lys eller mørk hud?
Informasjonen er nedtegnet på ditt DNA.

Denne *informasjonen* er skrevet ned i et langt molekyl kalt DNA.(13)

Utviklingslære forteller oss at et relativt enkelt vesen, som den encellede amøbe, har blitt til et mye mer innfløkt vesen, som for eksempel en hest. Selv om de enkleste encellede skapninger som man kjenner til er over vår forstand i kompleksitet, besitter de klart mye mindre informasjon enn hesten. De har

ikke informasjon som forteller hvordan det skal

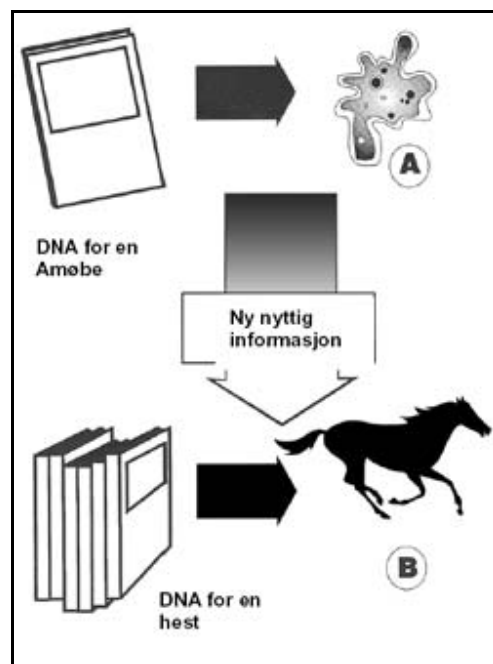
vokse frem øyne, øyrer, blod, hjerner, hover, muskler, etc.. Så for å gå fra A til B i diagrammet

ville kreve mange trinn.

Hvert trinn ville behøve en netto *økning i informasjon*; ny informasjon, koding for nye strukturer, nye funksjoner – ny kompleksitet som den kan dra nytte av.

Hvis vi så at slike informasjonøkende forandringer skjedde, i rimelig antall, kunne dette bli brukt som støtte til ideen om at fisk *kan* forvandle seg til filosofer hvis de får nok tid. Så langt har faktisk ingen av de forandringer vi har registrert medført en økning av informasjon. De har alle medført en nedgang, d.v.s. de går i *feil retning* hvis man vil bruke dem som eksempler til støtte for utviklingslære. Dette skal vi demonstrere.

Kort sagt, nei. Selv om vi ser mange forandringer i levende ting, går ingen av disse forandringer i “rette retning.” Jeg skal forklare dette. Vi vet nå at hvert levende vesen innehar et program (et sett med instruksjoner, som en tegning eller oppskrift) som bestemmer om det skal bli en alligator eller et avokadotre, for eksempel. For et menneske ville det bestemme om den personen skal ha brune eller blå øyne, rett eller kruset hår o.s.v..

Hvis dagens skapninger virkelig har nedstammet fra en ringe begynnelse ville dette kreve en enorm netto økning i DNA informasjon (her symbolisert i bøker).

Naturlig utvalg er ikke det samme som evolusjon

Levende ting er programmert til å sende deres informasjon videre- lage kopier av seg selv på en måte. DNA til en mann er kopiert og sendt videre ved spermien, og DNA til en kvinne er sendt videre ved eggcellene. På denne måten blir informasjonen til far og mor kopiert og sendt videre til den neste generasjon. Hver av oss bærer inni vår celler to parallelle lange “strimler” – en fra far, en fra mor(14). (Tenk på det som en lang strimmel med morse kode – på samme måten må DNA avleses med kompleks maskineri i cellene.)

Hver forelder kopierer kun halvparten av informasjonen – forskjellige halvdelar hver gang, ellers ville alle barn i en familie være identiske. Slik ny blanding og nye kombinasjoner av den samme informasjonen resulterer i mye variasjoner i en befolkning – mennesker, dyr eller planter.

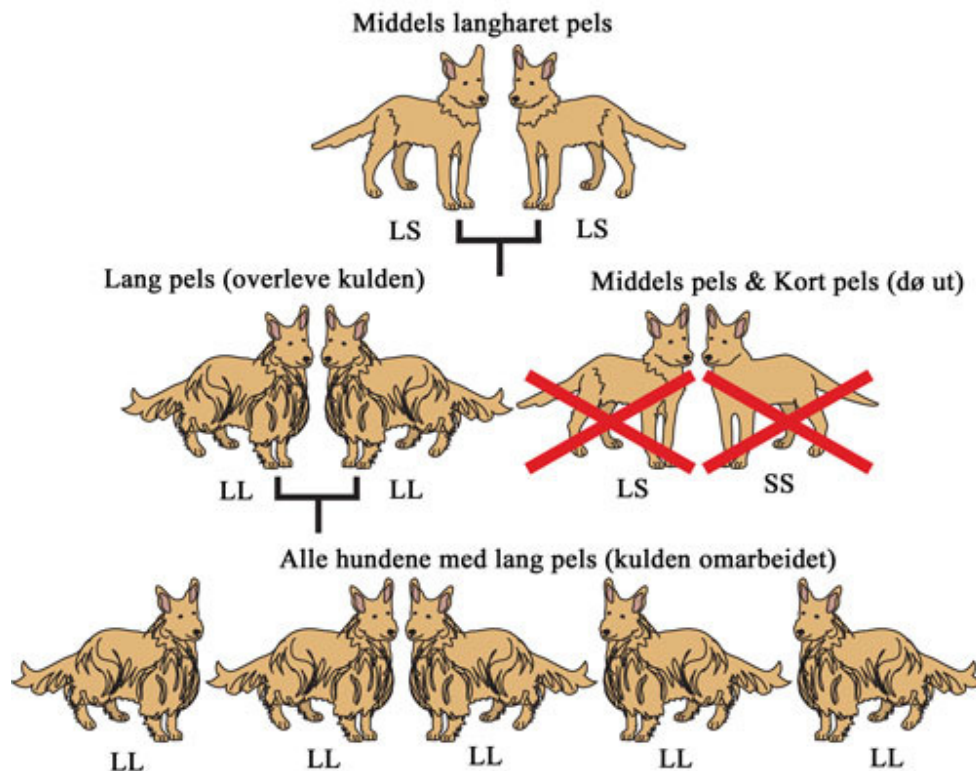

Tenk over dette forenklete eksempel – et værelse full av hunder som er alle nedstammet fra et hundepar med mellomlangt pelshår. Noen vil ha hår som er litt lenger, noen litt kortere enn foreldrene. Denne normale prosessen med variasjon medfører absolutt ingen ny informasjon – informasjonen var alt på plass hos det opprinnelige hundepar. Om en oppdretter *velger ut* dem som alt har langt hår og så parer dem, deretter velger ut de som er langhåret blant deres avkom o.s.v. er det ikke rart at en “ny” type langhåret hund oppstår. Disse får bare langhåret avkom. Allikevel ble ikke *ny informasjon* lagt til. Oppdretteren har kun valgt ut hundene hun vil ha (de som er mest “egnet” fra hennes synspunkt, til å videreføre deres gener) – og så forkastet de andre.

Utvælgelse forandrer ikke på den totale lengden av DNA tilgjengelig for å oppbevare informasjon. Når først det maksimum antall gener for “langt hår” har bygd seg opp på den delen av strimmelen, tar de plassene som de genene for “kort hår” opptok før. Dermed har den varianten med langt hår mindre informasjon enn sine foreldre med mellomlangt hår. De hadde jo informasjon for både kort og langt hår. (Se diagrammet.)

“Naturen” kan også “velge ut” noen og forkaste andre. I et gitt miljø (for eksempel et kaldt klima), vil noen (d.v.s. hundene med langt hår) overleve lettere, og så sende deres informasjon videre til nye slekter. Naturlig utvalg kan favorisere noen sett med informasjon, men det kan aldri *skape* ny informasjon.

I utviklingslæren er mekanismen for å skape *ny* informasjon tillagt mutasjoner. Disse er tilfeldige feil som oppstår ved kopieringen av genetisk materiell. Slike feil oppstår og blir nedarvet fordi det neste generasjonsledd lager en kopi av en defekt kopi og så sender defekten videre. Et eller annet sted ned på linja kan en annen feil oppstå, og på den måten kan mutasjonsdefekter tendere til å hope seg opp. Dette kjenner vi som et problem vi kaller mutasjonsopphopping, eller genetisk byrde.

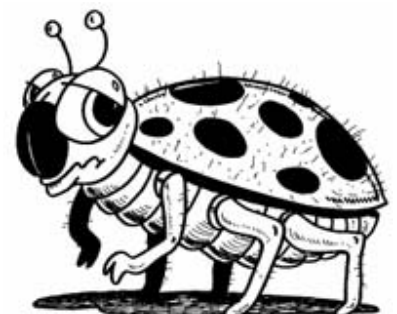

I utviklingslæren er mekanismen for å skape *ny* informasjon tillagt mutasjoner. Disse er tilfeldige feil som oppstår ved kopieringen av genetisk materiell. Slike feil oppstår og blir nedarvet fordi det neste generasjonsledd lager en kopi av en defekt kopi og så sender defekten videre. Et eller annet sted ned på linja kan en annen feil oppstå, og på den måten kan mutasjonsdefekter tendere til å hope seg opp. Dette kjenner vi som et problem vi kaller mutasjonsoppopping, eller genetisk byrde.

Det er tusenvis av genetiske feil kjent blant mennesker – kjent ved navnet på den arvelige sykdommen de forårsaker. Disse inkluderer sigd cell anemia, cystisk fibrose, thalassemi, phenylketonuri (Føllings sykdom)... Det er ikke rart at man finner en tilfeldig forandring i en slik kompleks kode(15), og at den forårsaker sykdom og feilfunksjoner.

Gode mutasjoner?

Evolusjonister vet at mutasjoner er i all vesentlig grad enten skadelige, eller bare meningsløs genetisk “støy”. Allikevel krever deres trossystem at det må av og til finnes “positive” mutasjoner. Selv om det finnes en liten håndfull av eksempler på mutasjoner som gjør at en organisme kan lettere overleve i gitte omgivelser, og dermed per definisjon er “gode”, øker ingen av disse positive mutasjoner informasjonsmengden. Konklusjonen er dermed at de ikke hjelper evolusjonens sak.

Flekkete møll – en anerkjent forfalskning

Englands berømte flekkete møll, fremvist på en trestamme.

Standard historien: Mørkere trestammer forårsaket av forurensning betydde at mørkere møll økte mer i antall enn de lysere møll fordi de var bedre kamuflert mot den mørke bakgrunnen fra fugler som spiste dem. Dette var lenge utstilling nummer en for evolusjonen i praksis, selv om historien bare demonstrerte naturlig utvalg i praksis – uten noen økning i genetisk informasjon. Selv dette har nå blitt innrømmet som juks; møllene hviler ikke engang på trestammene i dagslys! Døde møll ble limt eller stiftet til trærne for å skaffe fotobildene som ”beviste utviklingslæren”.

(Se C. Wieland, ”Goodbye Peppered Moths: A classic evolutionary story comes unstuck”, Creation 21 (3):56, 1999.

Fisk i huler overlever bedre hvis en mutasjon forårsaker at de mister sine øyne(de er jo ubrukelig uten lys allikevel), siden de ikke ville ha noen problem da med øyeskader og øyesykdommer. Vingeløse biller klarer seg bedre enn de som har vinger på en forblåst øy siden de har mindre sjanse til å bli feid til sjøs og druknet. Tapet av øyne eller informasjonen til å lage vinger, er uansett hvordan man ser på det, en defekt – en forkrøpling av en tidligere fult funksjonelt stykke maskineri.(16)

Selv om slike defekter kan være fordelaktig i forhold til overlevelsessevnen alene må man allikevel spørre hvor det kan finnes eksempler av gode, positive økninger i informasjonsmengden; ny koding for nye funksjoner, nye maskinprogrammer, nye nyttig strukturer? Det er ingen vits å komme drassende med motstandsdyktighet til insektmidler – i nesten hvert tilfelle(17) var informasjonen for motstandsdyktighet til stede i noen få individer i populasjonen *før* sprayene var oppfunnet engang.

Når de ikke-resistente mygg i en populasjon blir avlivet av DDT, for eksempel, og populasjonen formere seg igjen etterpå fra de overlevende, vil noe av informasjonen i det drepte flertallet mangle i det overlevende mindretallet, og dermed tapt for alltid i den populasjonen.(18)

Når vi ser på de nedarvete forandringer som virkelig skjer i levende ting, ser vi informasjon enten forbli den samme (omkombinerer på forskjellige måter), eller bli ødelagt eller tapt (mutasjon, utdøing av arter), men aldri ser vi noen som kvalifiserer til virkelig positive og ”oppadvendte” forandringer slik utviklingslæren forutsetter.(19)

Tenk over det

Er ikke det akkurat hva man kunne forvente? Informasjonsvitenskap og alminnelig bondevett forener seg for å fortelle oss at når informasjon blir sendt videre (og det er nemlig hva reproduksjon handler om) – så forblir den enten hva den er eller så taper den noe på veien. I tillegg kommer meningsløs “støy”.(20)

Enten det handler om levende eller døde ting, så har man aldri sett meningsfull informasjon øke eller oppstå av seg selv. Derfor, tatt i betraktning verdens levende organismer i sin helhet (biota), så minker stadig den totale informasjonsmengden i denne kontinuerlige kopieringsprosessen. Så, når man ser bakover i tida må denne informasjonsmengde øke jo lengre tilbake man går. Siden ingen vil foreslå at vi kan gå uendelig langt tilbake på denne måten (det fantes ingen uendelig komplekse organismer som levde for uendelig lenge siden), peker denne prosessen tilbake til et startpunkt for denne komplekse informasjon.

Materie overlatt til seg selv (så langt som observerbar vitenskap rekker) gir ingen grunnlag for at informasjon oppstår. Det eneste alternativ er at det ved et tidspunkt var en skapende hjerne “utenfor systemet” som brukte forstand på materien (slik som når en skriver en setning) og programmerte alle de opprinnelige planteslag og dyreslag. Denne programmeringen av “stamfedrene” til dagens organismer må nødvendigvis ha skjedd på overnaturlig vis, siden naturlovene ikke skaper informasjon.

Dette er helt i tråd med skapelses-beretningen, der Gud skapte organismene som kunne formere seg “etter sitt slag”. For eksempel et tenkt “hundeslag”, skapt med mye innebygd variasjonsinformasjon (og ingen genetisk defekt), kunne variere enkelt ved nye kombinasjoner i den opprinnelige informasjonen for å gi oss ulv, rev, dingo og så videre.

Dingo foto: Brenda Alder

Naturlig utvalg kan sortere denne informasjonen (men ikke skape mer) som i vårt eksempel med myggen. Forskjellene mellom avkom kan allikevel være såpass store at de noen gang blir kalt for forskjellige arter. Men ingen informasjon blir lagt til, dermed er ikke dette evolusjon.

Når vi ser hvordan en blandet hundepopulasjon kan tynnes ut ved kunstig utvalg til underarter (domestiserte raser) kan vi forstå prinsippet bedre. Hver rase bærer kun en brøkdel av den opprinnelige informasjonsmengden. Det er grunnen til at hvis du vil begynne med noen Chihuahua kan du aldri ale frem en Gran Danois – den nødvendige informasjonen er simpelthen ikke lenger på plass i populasjonen.

På samme måten kan det opprinnelige “elefant slag” ha delt seg opp (utifra den opprinnelige skapte informasjon og ved naturlig utvalg som mekanisme) til den afrikanske elefant, indiske elefant, mammut og mastodont (de to siste er nå utdød) og muligens andre.(21)

Det skulle være åpenbart at denne type forandring kun er begrenset til den informasjonen som hvert slag allerede bærer; denne type variasjon gir ingen mulighet for en amøbe å bli en antilope, siden det ikke har noe med en “oppoverbakke” informasjonsøkning å gjøre – ingenting blir lagt til. Slik “uttynning” av genene vil noen kalle evolusjon, men det vil aldri kunne bety den type forandring nødvendig for en netto økning i kompleksitet som disse evolusjonister mener – disse som står for en “molekyler til mennesker” utvikling.(22)

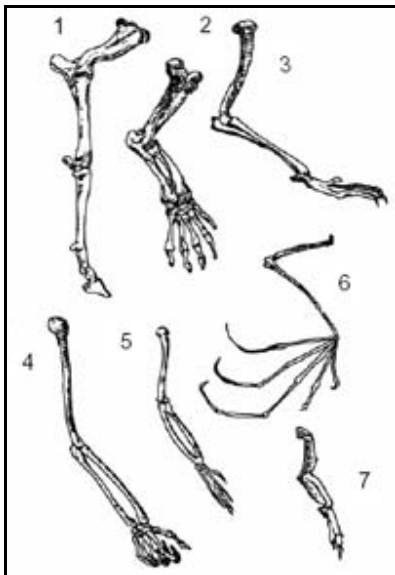
Den Beresovka mammuten, St Petersburg Museum.
Foto: Denis Swift

Hva med likheter mellom levende skapninger?

En skulle forvente lik formgivning for like strukturer fra hånden til den samme Arkitekt. Det samme gjelder for molekulære likheter – en sjimpanse er mer lik oss enn for eksempel en frosk er. Vi kan forvente at dette blir gjenspeilet i dens indre oppbygging også, som for eksempel strukturen i dens proteiner.(23)

Likheter som de som er vist i diagrammet om forbeinet (dette blir kalt “homologi”) kan man forklare på to måter – de hadde alle sammen den samme stamfar *eller* den samme Arkitekt. Så like bein mønster kan neppe bli oppfattet som bevis for verken den ene eller den andre forklaring.

Men evolusjonister har faktisk noen store forklaringsproblemer her. Det finnes nemlig mange skapninger som har slike like beinmønstre som oppstår fra: a) helt forskjellige steder på embryoet; b) ikke homologe gener; og c) forskjellige embryoniske segmenter. Disse er store snublesteiner.(24)

1. Hest, 2. Sjøku (Manatee),
3. Hund, 4. Menneske, 5. Ape,
6. Flaggermus, 7. Pingvi

Legg også merke til alle disse skapninger med avbildet forbein. De har det samme grunnmønster på bakbeinet. Om evolusjonistene skal være konsekvent så måtte de tolke dette til å bety at de alle utviklet seg fra dyr som hadde kun et par bein, som var felles opphav til både forbeinet og bakbeinet.

Selvfølgelig ville de fleste evolusjonister være enige i at dette bare er tull, og ville sannsynligvis argumentere for at det samme mønsteret utviklet seg for både forbeinet og bakbeinet fordi det antakeligvis har en eller annen ukjent bioteknisk fordel. Er ikke dette da en god grunn til at Arkitekten valgte det samme bein mønster i de mange forskjellige skapninger?

Molekylærbiolog Michael Denton (ikke en kreasjonist) har påvist at biokjemiske sammenligninger mellom proteiner av forskjellige arter er et sterkt bevis for eksistensen av atskilte slag, og støtter i hvert fall ikke utviklingslæren som alle tror. Sammenligningene gir altså intet bevismateriell for felles opphav.

Levninger etter utviklingen?

Nesten ingen bruker argumentet “restorganer” lenger – sikkert fordi det har vært så mye flaut for evolusjonister omkring dette. Tidlig på nitten hundre tallet påstod evolusjonister skråsikkert at det var flere enn 100 organer som var ubrukelig, levninger fra vår evolusjonære fortid. For det ene organet etter det andre ble funksjonen endelig oppdaget, inntil det knapt var noen eksempler igjen.

Til og med den stakkarslige blindtarmen synes nå å ha en rolle i å bekjempe infeksjoner, i det minste tidlig i livet.(25)

Troen på at det menneskelige embryo gjennomgår dets påståtte dyrestadier med gjeller, etc. ble fullstendig diskreditert for lenge siden, men er allikevel seiglivet.(26)

Fotoer av Dr M. Richardson et al, “There is no highly conserved embryonic stage in the vertebrates: implications for current theories of evolution and development”, *Anatomy and Embryology* 196(2):91-106, 1997, copyright Springer Verlag GmbH & Co., Germany. Tillatelse gitt for gjengivelse.

Akkurat som kontorbygninger, hus og fabrikker ser like ut når fundamentet blir støpt, er

embryoer til mange forskjellige skapninger mer like i deres tidlige stadier enn senere. Allikevel så er de mye mindre like enn de fleste tror. Dette er fordi tegningene (vist i den øverste råd) av den prominente tyske evolusjonisten Ernst Håkel, som har stått i utallige tekstbøker og leksikon, har ført millioner bak lyset. De har nylig blitt internasjonalt avslørt av en engelsk medisinsk ekspert som total svindel. Fotografiene i den nederste rekke viser hvordan disse embryoene virkelig ser ut på det samme utviklingsstadium.

Menneskets historie

I moderne tid har man konstatert at befolkningstallet har hatt en jevn økning på mer enn 1 % i året. Hvis vi tar høyde for sykdom, hungersnød, kriger, o.s.v. kan vi bruke et tall på 0,5 % for hvert år. I en slik fart ville det ta bare rundt 4000 til 5000 år for å nå dagens befolkningstall, hvis man begynner med de åtte menneskene på Ararat fjellet like etter vannflommen.

Det er godt dokumentert at rasistiske holdninger økte drastisk etter Darwin ga ut *Artenes opprinnelse*. For så vidt, siden evolusjonistene trodde at rasene hadde utviklet seg hver for seg over titusener om ikke hundretusener av år, er det logisk at framgangen gikk i forskjellig fart; dermed var noen raser ikke kommet så langt fra sine stamfedre i dyreverdenen enn andre.

Moderne genetikk viser tvert imot at alle “menneskeraser” er ekstremt like biologisk sett, som stemmer med det faktum at alle rasemessige karakteristikk var til stede i den ene lille populasjonen som delte seg inn i undergrupper etter Babel.(27) Mange er overrasket når de hører, for eksempel, at det finnes kun ett hud pigment i menneskeheten. Hvor brun du er, kommer an på hvor mye du produserer av substansen *melanin*. Ingen er *helt* hvite eller svarte – prøv å holde et hvitt ark opp imot en typisk europeer eller afrikaner. Siden alle de skapte karakteristikk i menneskeheten var tilstedet i Noas familie (og før det igjen i Adam og Eva), kan vi anta at de sannsynligvis var mellombrune i hud, hår og øye farge.(28)

Forresten, det antatte problem om at Kains kone måtte være nær slektning (Adam og Eva hadde og døtre ifølge 1.mosebok 5,4) styrker egentlig sannheten i 1. mosebok heller enn svekker den. Siden mutasjonsforårsaket defekter bruker tid på å bygge seg opp over generasjoner, så var det slik at Adams etterkommere, som i utgangspunktet hadde feilfrie gener, ikke trengte å bekymre seg over inngifting før etter mange hundre år. Til og med Abraham kunne trygt gifte seg med sin halvsøster. I tråd med alt dette ble ikke Guds lov mot inngifte gitt før Moses` tid, flere hundre år etterpå. (Forresten, alle gifter seg med slektningene sine. Alle stammer jo fra ett enkelt par.)(29)

Siden “menneske-rasene” oppstod ved oppdelingen av etterkommere etter de som overlevde den kolossalt katastrofale syndefloden, er det ikke logisk å forvente å finne minner fra den fryktelige begivenheten i historier og legender verden over? Faktisk, enten det er australske urinnvånere, arktiske inuitter, eller amerikanske indianer, nær sagt alle stammer og nasjoner på jord har slik en flom historie.

Det kinesiske piktogram for “båt” er en kombinasjon av symbolene for et fat og åtte munner(mennesker).

Selv om tid og omfortelling har forvrengt disse, så er parallellene til 1. Mosebok ofte bemerkelsesverdige. Ofte inneholder de slike ting som at fugler ble sendt ut, regnbuen, det påfølgende offer, o.s.v.

Det finnes andre historier, som dateres før de første misjonærer, med iøynefallende paralleller til andre begivenheter i 1. Mosebok før og under utbredelsen av befolkningen fra Babels tårn, men ikke om slike ting som kryssingen av Rødehavet, som skjedde senere.

Radiometriske dateringsmetoder – “beviser” da ikke de en gammel jord?

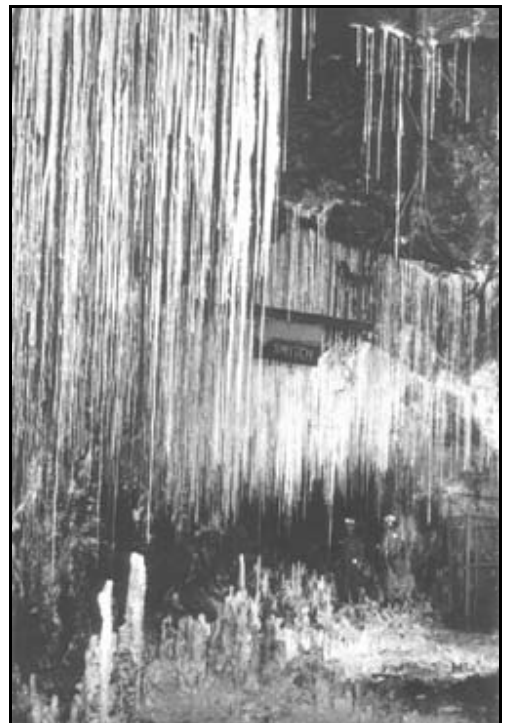
Det finnes faktisk mange dateringsmetoder som gir en øvre grense for alderen til jorda og universet som er mye mindre enn det evolusjonen trenger. Noen av disse peker mot en alder av toppen noen tusen år. Naturligvis vil evolusjonister automatisk, til og med ubevisst, foretrekke metoder (for eksempel de fleste radiometriske metoder) som gir rom for nok tid til å gjøre at deres tro synes mulig. Vel å merke ble hele trossystemet med “millioner av år” etablert en god stund før radioaktiviteten ble oppdaget engang.

I motsetning til hva folk flest tror, har karbondatering ingenting med million av år å gjøre. (Selv med det beste analytiske utstyr er dens øvre grense under et hundre tusen teoretiske år.) C-14 er en metode som kun kan datere ting som ennå inneholder organisk karbon (som kullrester, tre, ikke-fossile bein, etc., dermed ikke de fleste stein).

Når C-14 metoden og all dens forutsetninger er forstått, og blir prøvd mot data fra den virkelige verden, er den absolutt ikke noen trussel mot ideen om en ung skapelse (Se *The Answers Book*). Fossiler inneholder sjeldent radioaktive mineraler, så de kan vanligvis ikke dateres ved radiometriske metoder. Hva man som regel gjør er å datere et størknet lavaskred i nær forbindelse med det fossile lag. Man bruker da for eksempel kalium – argon metoden.

En annen populær mening er at radiometriske dateringsmetoder er enige med hverandre og vanligvis stemmer overens også med tidligere antagelser når det gjelder alder på forskjellige steinlag. Kanskje har dette inntrykket blitt gjengs oppfatning på grunn av en ubevisst “utvelgelsesprosess”. Evolusjonisten professor Richard Mager sier, “Til vanlig blir datoer som kommer i nærheten av hva man forventer antatt som riktig, og derfor publisert, men de som synes å avvike for mye fra andre data sjelden utgitt. Heller ikke blir avvik forklart.”

Karbondatering av tre *under* lava som kom fra Rangitoto (en øyvulkan nær Auckland, New Zealand) viser at utbruddet skjedde for 200 år siden. (Navnet på vulkanen skal visst bety “rød himmel”. Dette antyder at Maoriene, som har vært der i 1000 år, har vært vitne til begivenheten.) Allikevel har kalium – argon datering av lavaen gitt aldre på inntil et halv millioner år! (*Creation* 13(1):15,1991) Vi har utgitt detaljerte rapporter som viser at tre funnet i “250 millioner år gammel” sandstein(30), eller i vulkansk stein “flere ti millioner år gammel”(31) har gitt karbondatering på bare noen tusen år. Når kreasjonist geologer tar prøver av vulkansk stein som man vet er blitt formet i historisk tid, og så sender inn prøvene til anerkjente laboratorier for radiometrisk datering, får man nesten utelukkende resultater i millioner av år klassen!(32) Dette peker da sterkt mot at de underliggende antagelser for radiometrisk datering er mangelfull.

En skog av stalagmitter og stalaktitter inne i en gruveskjakt i Mt Isa, Queensland, Australia (til sammenligning se hjelmene på arbeiderne nede til høyre). Tunnelen var ca. 50 år gammel når fotoet ble tatt.

Et vannhjul ved Cape Leeuwin, vest Australia, forstenet på under 65 år. (Se Creation 16(2):25, 1994).

Hva men dinosaurene?

Har du kanskje noen gang lurt på hvorfor så mange kulturer har legender om drager. Disse er svære øgleaktige uhyrer med horn, skjell, og rustningsplater. Noen skal visstnok ha kunnet fly. Disse ligner veldig på fossilbaserte rekonstruksjoner av dinosaurer og andre utdøde øgler. Allikevel blir vi fortalt at ingen har sett en dinosaur *eller* en drage. Bibelen nevner faktisk drager (det hebraiske ord er *tnn* (*tannin*) – Ordet for “dinosaur” ble ikke oppfunnet før det nittende århundre).

Om vi tar bibelsk historie for sann så er det ikke så vanskelig å forstå at mennesker og dinosaurer har levd samtidig. Mange skapninger har dødd ut – det skjer til og med i vår tid. At arter dør ut er ikke evolusjon. Fossilene viser heller ikke at dinosaurene utviklet seg fra ikke-dinosaurer.(33)

Biologi ved tilfeldigheter?

Tenk over de utrolig store usannsynligheter som var til stede for å få hele det evolusjonære showet i gang i oppstarten. Folk snakker som om det på en eller annen måte var et faktum som om noen var tilstede og observerte det hele. Faktum er at ingen på noen måte har vitenskapelig forklaring på hvordan de kompliserte informasjonsbærende molekyler som må til for selv det enklest tenkelig “første liv” kunne oppstått uten intelligent påvirkning utenfra. Det finnes gode vitenskapelige grunner for å mene at dette er umulig.

Man overser lett at egenskapene for en celle som gjør at den lever, ikke kan bli forklart ved enkelt å henvise til de kjemiske egenskaper til dens byggesteiner. På samme måten kan de totale egenskaper for en bil ikke forklares ved egenskapene for gummi, metall, plast, etc.. Man kan si at ideen eller konseptet “bil” måtte påtvinges råmaterialet fra “utsiden”. Det skal både materie/energi til - pluss *informasjon*, en ikke-materiell egenskap som utøves på materie, men ikke bor i materie.(34)

Hvis alt som skulle til var de rette ingredienser, hvorfor ser vi aldri en nettopp ihjelslått mygg hoppe tilbake til livet? Kanskje det ville skje hvis energi ble lagt til? Selvfølgelig ikke. Det skal mer til enn energi pluss de rette ingrediensene. Det krever orden, organisasjon – d.v.s. **informasjon**. Levende ting får informasjonen fra foreldre organismer, men vi ser aldri informasjon oppstå fra rå ikke-programmert materie.

Alt liv vi kjenner til er avhengig av informasjonsbærende polymerer. Disse er lange kjettingaktige molekyler. Deres funksjon kommer an på sekvensen for sammensetning av leddene, slik vi ser at funksjonen i dataprogrammet styres av sekvensen av symbolene som programmet har styring over.

For å forklare hvordan slike mekanismer utviklet seg kan man ikke bruke naturlig utvalg, fordi et system først må ha mulighet til å kopiere seg selv før man kan snakke om utvalg. Selvkopiering krever informasjonsbærende, programmerte mekanismer. Med andre ord ville man trenge informasjonsbærende programmer for å forklare opprinnelsen av informasjonsbærende programmer; ikke noen god start for en teori om opprinnelser. Poenget er at evolusjonister rett og slett må tro at *informasjon* har oppstått av *ren tilfeldighet*.

Ikke-kreasjonist og Nobel prisvinner Sir Fred Hoyle sammenligner i sin bok *Evolution from space* (*Evolusjon fra verdensrommet*) sjansen for at en slik informasjonsbærende molekyle skulle oppstå ved en tilfeldighet fra en “ursuppe” som like stor som at solsystemet var fylt med blinde mennesker skulder til skulder som alle klarte å løse Rubriks kube på samme tid!

Hvorfor tror så mange mennesker så sterkt på utviklingslæren?

Det er selvfølgelig mange grunner til det; sosialt og kulturelt press, det å ikke ha hatt anledning til å tenke over flere alternativer, akademisk oppvekst... Men Bibelen viser oss en annen, dypere grunn som vi bør tenke over. Den henviser til faktumet at menneskeheten helt siden sitt opprør gjennom Adam har hatt en iboende tendens til å motsette seg Skaperens herredøme over sitt liv.

I Romerbrevet 1, vers 18-22 leser vi:

“For Guds vrede blir åpenbart fra himmelen over all ugudelighet og urettferdighet hos mennesker som holder sannheten nede i urettferdighet. For det en kan vite om Gud, ligger åpent for dem, for Gud har åpenbart det for dem. For hans usynlige vesen, både hans evige kraft og hans guddommelighet, har vært synlig fra verdens skapelse av. Det kjennes av hans gjerninger, for at de skal være uten unnskyldning. For enda de kjente Gud, æret eller takket de ham ikke som Gud. I stedet ble de tomme i sine tanker, og deres uforstandige hjerter ble formørket. Mens de gav seg ut for å være vise, ble de dårer.” (NB. 88)

Valget

Du kan fortsette å ha tro på utviklingslæren, eller velge å tro på skapelsen. Troen på bibelsk skapelse er ikke bare vitenskapelig fornuftig, men også noe bondevett tilsier. Bare se på den uhyre innviklet verden, for ikke å nevne menneskets ufattelige hjernen, og prøv å innbille deg at alt dette kom fra ingenting, og til syvende sist av ren tilfeldighet. Man må vel si at en slik tro innebærer blind tro, i stedet for den fornuftige troen til kreasjonisten?

Hvis det skjedde med hensikt, med bestemte handlinger til en stor arkitekt, var det kun på en måte vi kunne vite hensikten med universet, og det var om den ble åpenbart for oss. Det *er* faktisk blitt åpenbart.

Bibelen er unik, og hevder

selv over 3000 ganger at Skaperen taler til oss om nettopp den hensikten, og at vi kan stole fullt og helt på disse ord.

Er du bekymret og forundret over død og lidelser i en verden skapt av Gud? Fordi 1. Mosebok er sann kan vi vite hvorfor slike ting eksisterer, og at de ikke skal være en permanent del av skapelsen til alle tider.(35) De stygge sider av naturen er fordi (som resultat av Adams ulydighet) den er en ødelagt og forbannet skapelse, som likevel ennå viser levninger av dens opprinnelige skjønnhet og fullkommenhet.

De folkene som gir ut dette heftet er ikke interessert i å få deg til å bli medlem i en spesiell gruppe eller menighet – de vil at du skal få øynene opp for at verden var skapt ved Jesus Kristus og til Ham (Kolosserbrevet 1,16). De vil legge på ditt hjerte at du må

bli forliket med din Skaper, den syndfrie Guds Sønn som ble til kjød, led og døde og stod opp igjen fra det døde.

Han bar straffen for dine synder mot en Hellig Gud Fader hvis lov vi alle har brutt. Derfor kan du omvende deg (forandre sinnelag overfor Gud, forandre kursen), og kaste deg på hans uendelige barmhjertighet og nåde. Det kan du gjøre på grunnlag av at Han bar dine synder på Seg da Han ofret Seg selv på korset. Bibelen sier, “Tro på den Herre Jesus Kristus og du skal bli frelst.” Da vil du ikke bare eie et meningsfylt liv nå, men evig liv med Ham i stedet for fortapelse i all evighet (John 3,16-18).

Hvorfor ikke lese Bibelen akkurat nå? En god måte å begynne på er slik: Les de første 11 kapitler i 1. Mosebok for å forstå verdens sanne historie. Så kan du lese Johannes evangeliet og deretter Romerbrevet. Vi oppfordrer deg til å snakke om dette tema med bibeltroende kristne som du kjenner.

Hvis du allerede er en kristen vil vi legge på ditt hjerte å forstå realiteten bak denne særs viktige åndelige kamp mellom skapelse og evolusjon. Vi ser fruktene av den økende aksept av evolusjonslæren rundt oss alle veier. Samfunnet godtar stadig mer filosofien om at “ingen skapte oss, derfor kan vi gjør som det behager oss.”

De logiske grunnvollene for kristendom er under angrep som aldri før – dog aldri før har det vært så mange gode, solide svar tilgjengelige for kristne til å forsvare sin tro. Disse kan vi bruke for å vinne andre til vår Herre og Frelser, Jesus Kristus.

Vi foreslår at du benytter deg av www.creationontheweb.com. De har mengder med materiell som går mer i dybde enn dette nødvendigvis kortfattede hefte har mulighet til. Vær forberedt på å svare på motforestillinger!

Fotnoter

1. Noen kristne prøver å beholde troen på “millioner av år”, mens de på samme tid benekter evolusjon til fordel for “intelligent design” eller “progressiv kreasjonisme” (Gud skapte i “bulker” over milliarder av år). Denne balansegang klarer ikke å imponere de samme folk, utdannete ikke-kristne, som de prøver å nå. I tillegg så anklager den Gud for å ha brukt millioner av år med sykdom og blodsutgytelser, selv om Han uttaler på slutten av skapelsen at alt var “såre godt”. Jesus Kristi ord som sier at mennesker var tilstedet “fra skapelsens begynnelse” (Markus 10,6 og Matteus 19,4) blir da motsagt. Romerne 1,20 indikerer at folk har vært på plass for å kunne se Guds kraft og de gjerninger Han har gjort fra “verdens skapelse”.
2. James Barr, Kongelig professor i hebraisk ved Oxford, som ikke tror på den bokstavelig sannhet i 1.Mosebok. Se www.creationontheweb.com/sixdays.
3. De såkalte “rot jordsmonn” i kull fra den nordlige halvkule viser overveldende bevis for at stigmarianske “røtter” egentlig fløt i vannet og ikke vokste i et jordsmonn. Se www.creationontheweb.com/floatingforests.
4. *Organic Geochemistry* 6;463-471, 1984.
5. Se video *Raging Waters*, tilgjengelig hos CMI, for mange detaljerte bevis for katastrofer.

6. Se video om Mount St. Helens, tilgjengelig hos CMI.
7. Alle sitater i dette heftet – dersom de ikke er stadfestet på annen måte, finner man fullt ut referert i *The Revised Quote Book* , tilgjengelig hos CMI.
8. Patterson opplevde å bli satt under press av evolusjonist kolleger for å ha sagt dette og andre innrømmelser rett fram. I ettertid har han forsøket å dempe dem noe. Allikevel, språket er klart og ikke til å ta feil av.
9. For mer detaljerte og oppdaterte kommentarer om den påståtte dinosaur til fugl ide, inkl. de tradisjonelle påstander om overgangsformer, bruk søkemotoren på vår webside, www.creationontheweb.com .
10. Ikke alt som har fått merkelappen *Homo erectus*- noen ganger et par benrester – kan nødvendigvis gjør krav på benevnelsen. *Erectus* lignende skjellletter har blitt funnet som samtidig med “moderne typer”, og noen *erectus* ben strukturer kan finnes blant levende populasjoner.
11. *The Australian*, 19. august 1993. Dr Thorne var den første paleoantropologist ved Australian National University.
12. Se M. Lubenow, *Bones of Contention* , tilgjengelig hos CMI.
13. DNA som DNA er biologisk sett meningsløs – akkurat på samme måten som en masse bokstaver bærer ingen informasjon. Det er kun når de kjemiske “bokstaver” som utgjør DNA blir satt sammen i en bestemt sekvens eller rekkefølge at de kan leses som *informasjon* av det komplekse maskineri i cellene. Den informasjon styrer da oppbyggingen og virksomheten til organismen. Sekvensen blir ikke til ved de iboende kjemiske egenskaper til substansene i DNA, på samme måten som at blekk og papir molekyler (eller scrabble bokstaver) ikke spontant kan sette seg sammen til bestemte budskap. Den bestemte sekvensen for et hvilket som helst DNA molekyl oppstår kun når det blir dirigert “utenfra” av instruksene fra foreldre DNA.
14. I mennesker blir disse “strimlene” så å si “kappet” inni 46 stykker som vi kaller kromosomer, men det er ikke vesentlig i denne sammenheng.
15. Disse feilene blir ikke vanligvis totalt utvisket av naturlig utvalg forresten. De fleste dukker opp som et problem kun hvis de blir arvet samtidig fra begge foreldre. En kan *bære* disse defekter uten å lide noe. Vi har alle mange slike feil i vår DNA.
16. Dette er også tilfellet for sigd celle anemia som evolusjonister bruker som et viktig eksempel på en “fordelaktig mutasjon”. Selv om bærere har mindre sjanse til å få malaria har de arvet en genfeil som gjør at de ikke lenger kan lage noe annet enn en funksjonshemmet hemoglobin. Hvis den blir arvet fra begge foreldre så er den dødelig.
17. Se Francisco Ayalas artikkel, “The Mechanisms of Evolusjon”, *Scientific American*, 239(3):48-61, september 1978.
18. Dette er også tilfellet for mye antibiotisk resistens i bakterier. Informasjonskodingen for resistens kan bli overført fra andre bakterie, til og med fra en annen art. I noen tilfeller kan mutasjoner øke resistens. For eksempel, en mindre effektiv membrantransport mekanisme gjør at visse typer antibiotika ikke så lett blir absorbert inni bakterien. At slike mutasjoner er dårligere demonstreres ved at når det antibiotiske utvelgelsestrykk er fjernet, skifter populasjonen raskt tilbake til den “sensitive” typen. Det finnes også minst et eksempel av en

- lignende situasjon for insektmiddel resistens forårsaket av mutasjoner.
19. I en kompleks verden kommer kanskje en dag en feil som legger til en liten mengde informasjon. Israelske biofysiker Lee Spetner poengterer i sin bok *Not by Chance* at evolusjonsteorien krever store mengder med informasjonøkende feil som vi kan se i dag. Så langt finnes det *ingen*.
 20. Eksempelvis å kopiere fra et lydbånd til et annet, eller kopiering av datafil over på diskett om og om igjen. I beste fall så forblir informasjonen lik, men med nok av tid blir forringelse uunngåelig. Dette gjenspeiler tendensen for alle systemer til å spontant styre mot de mest sannsynlige konfigurasjoner, som nesten alltid er de med maksimum uorden. Denne tendensen er formalisert i den berømte “loven om forfall”, termodynamikkens andre lov.
 21. Det er derfor informerte kreasjonister egentlig blir glade når de kan være vitne til slike typer raske artsdannelse. Det er jo i tråd med den korte bibelske tidsskala.
 22. For mer en et kvart århundre siden visste ledende evolusjonister at nye arter kan bli til uten at noen ny informasjon trengs. Se Lewontin, R., *The Genesis Basis of Evolutionary Change* (Columbia University Press), p. 186, 1974.
 23. Dette generelle prinsippet holder vanligvis. Allikevel er det mange unntak for enkelte proteiner som er vanskelige for evolusjonister å forklare.
 24. Se Sir Gavin de Beers artikkel i *Oxford Biology Reader*, 1971, “Homology: An unsolved problem”.
 25. Se Glover, J.W., “The Human Vermiform Appendix-a General Surgeon’s Reflections”, *Ex Nihilo Technical Journal*, 3:31-38, 1988.
 26. Ved et australsk universitet ble det konstatert at det store flertallet av 5. års medisinstudenter trodde at det blir dannet gjeller i et menneskeembryo, selv om deres embryologi tekstbok for 3. året sier at det ikke gjør det. (Se *Creation* 14(3):48, 1992.)
 27. For detaljer se “How did all the different ‘races’ arise?” in *The Answers Book*, tilgjengelig hos CMI.
 28. Øye- og hårfarge blir hovedsaklig bestemt av det samme pigmentet, melanin; lys refraksjon fra en mindre mengde melanin i irisen gir “blåe” øyne.
 29. Se “Who was Cain’s Wife?” i *The Answers Book*, tilgjengelig hos CMI.
 30. www.creationontheweb.com/sydney-wood
 31. www.creationontheweb.com/basalt-wood
 32. www.creationontheweb.com/fossil-wood
 33. Det finnes også en sannsynlig beskrivelse av en dinosaur i bibelen – Behemot i Job 40. Se “What Happened to the Dinosaurs?” i *The Answers Book*.
 34. De totale egenskapene til denne sida, som også innbefatter ideene den formidler, kan ikke bli redusert ned til egenskapene for blekk og papir, men til blekk+papir+INFORMASJON – den eksakte sekvensen til bokstavene ordnet slik og slik på denne sida. Jeg kan overføre informasjonen “CAT skan” fra hjernen min til harddisken til blekk og papir, men selv om informasjonen blir overført fra en type stoff til en annen, vil stoffet i seg selv ikke bli overført.
 35. Et forslag til svar på hvorfor Gud tillot synd inni skaperverket Sitt: For at det kan bli mulighet for sann kjærlighet mellom mennesker og Gud, måtte mennesker skapes med en fri vilje i stand til å forkaste den kjærlighet (d.v.s. i stand til å synde).